

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XIV. ČÍSLO 12 DECEMBER 2006

Požehnané Vianoce a celý rok 2007

Zachránilo nás Dieťa - Vianoce na okraji púšte - Roráty
Rozhovory s PaedDr. J. Ďurnekom, SchP a Mgr. D. Markovičom
Moje detstvo a najkrajšie Vianoce - Program bohoslužieb

Zachránilo nás Dieťa

Láska nie je milovaná

Raz počas vianočných sviatkov chodil svätý František z Assisi po cestách a lesoch, usedavo plakal a nariekal. Keď sa ho pýtali, prečo tak plače, odpovedal: *Akoby som neplakal, keď vidím, že lásku nemilujú. Vidím, ako sa Boh stal takmer bláznom z lásky k človeku, a človek je taký nevďačný voči Bohu!*

Ak nevďačnosť ľudí tak veľmi zarmucovala srdce svätého Františka, uvážme, o čo viac zarmútila srdce Ježiša Krista! Sotva sa počal v lone Panny Márie, videl krutý nezáujem a nevďačnosť, ktorej sa mu malo dostať od ľudí. Prišiel z neba zažať oheň Božej lásky a táto jediná túžba ho priviedla na zem znášať mnohé rany a potupy: *Oheň som prišiel vrhnúť na zem; a čo chcem? Len aby už vzplanul!* (Lk 12, 49). Videl tiež nespočetné hriechy, ktoré budú ľudia páchať aj po toľkých dôkazoch jeho lásky. A práve to mu spôsobovalo nekonečnú bolesť, hovorí svätý Bernard Sienský. Ved' aj my pociťujeme neznesiteľnú bolesť, keď vidíme, ako sa nám niekto odpláca nevďakom. Preto blahoslavený Šimon de Cascia hovorí, že nevďačnosť často zarmucuje dušu viac ako akákoľvek telesná bolesť. Akú bolesť musela spôsobiť naša nevďačnosť Ježišovi, ktorý ako náš Boh videl, že za jeho dobrodenia a lásku sa mu odplácame krivdami a urážkami. *Zlom sa mi odplácajú za dobré a nenávisťou za lásku* (Ž 109, 5). Ale aj dnes sa zdá, že Ježiš Kristus chodí a žiali: *Svojím bratom som sa stal cudzincom* (Ž 69, 9), keď vidí, koľkí ho nemilujú, ani sa k nemu nepriznávajú, akoby im neurobil nič dobré, ani netrpel

z lásky k nim. Ó Bože, ako si aj dnes mnohí kresťania nevážia lásku Ježiša Krista?! Jedného dňa sa Spasiteľ zjavil blahoslavenému Henrichovi Susovi v podobe pútnika, čo chodil od dverí k dverám prosiť o nocľah, no všetci ho odháňali s nadávkami a urážkami. Koľkí

sa podobali tým, o ktorých hovorí Jób: *Čo kričali Bohu: „Odíd' od nás!...” A to on im plnil domy blahom (Jób 22, 17-18).* Aj my sme v minulosti boli medzi týmito nevďačníkmi; chceme však nimi byť aj naďalej? Nie, veď to si nezaslúži roztomilé Dieťa, ktoré prišlo z neba trpieť a zomrieť za nás, aby si získalo našu lásku.

Vyznania a modlitby

Ó môj Ježiš, je teda pravda, že si zostúpil z neba, aby som ťa miloval. Prišiel si žiť život bolesti a podstúpiť smrť na kríži z lásky ku mne, aby som ťa prijal do svojho srdca. A ja som ťa toľkokrát vyhnal od seba hovoriac: *Pane, odíd' odo mňa! Ja ťa nechcem!*

Ó Bože, ak by si nebol nekonečná dobrota a ak by si neobetoval život, aby si mi odpustil, nemal by som odvahy prosieť o odpustenie. Vidím však, že ty sám mi ponúkaš pokoj: *Obráťte sa ku mne, hovorí Pán zástupov, a ja sa obráťim k vám (Zach 1, 3).* Teda ty sám, ó môj Ježiš, mnou urážaný, stávaš sa mojím orodovníkom. *On je zmiernou obetou za naše hriechy (1Jn 2,2).* Nechcem ti spôsobovať novú krivdu tým, že nebudem dôverovať v tvoje milosrdenstvo.

Z celej duše ľutujem, že som tebou pohrdal, Najvyššie dobro. Prijmi ma na milosť pre tú krv, ktorú si za mňa vylial. *Otče, už nie som hoden volať sa tvojím synom (Lk 15, 21).* Nie, nie som hoden, môj Spasiteľ a Otec, byť viac tvojím synom, keď som sa toľkokrát zriekol tvojej lásky. Avšak pre tvoje zásluhy daj, prosím, aby som znova bol hoden tohto mena. Ďakujem ti, Otče môj, ďakujem ti a milujem ťa. Ach, len jediná myšlienka na trpezlivosť, s akou si ma toľko rokov znášal, a na milosti, ktoré si mi udelil po toľkých urážkach, čo som ti uštedril, mala by ma navždy zapáliť láskou k tebe.

Príd' teda, môj Ježiš, už ťa nechcem viac vyháňať! Príd' prebývať do môjho úbohého srdca. Milujem ťa a chcem ťa navždy milovať. Rozpaľuj ma stále väčšou láskou k tebe a pripomínaj mi lásku, ktorou ma miluješ.

Kráľovná a moja matka Mária, pomôž mi! Pros Ježiša za mňa! Pomôž mi, aby som celý zvyšok života bol vďačný Bohu, ktorý ma miloval aj napriek tomu, že som ho urážal.

Úryvok z knihy Zachránilo nás Dieťa
od A.M. de Liguori

***Nebeský Otče, nech mi dnes Duch Svätý
odhalí pokorné, detské Ježišovo Srdce.***

***Naplň ma túžbou byť ako Ježiš
a nech táto túžba v tomto období
prekoná všetko ostatné.***

DNES NA SLOVÍČKO S PAEDDR. JURAJOM ĎURNEKOM, SCHP, RIADITEĽOM PSŠ FRANTIŠKA HANÁKA V PRIEVIDZI

Páter Juraj Ďurnek sa stal riaditeľom Piaristickej spojenej školy Františka Hanáka v Prievidzi 1. septembra 2006. Škola má dve organizačné zložky - piaristickú základnú školu a piaristické gymnázium. Páter Juraj sa narodil v Žiline, kde trávil svoje detstvo s rodičmi a starším bratom. Tam vychodil základnú školu a gymnázium. Je absolventom Prírodovedeckej fakulty UPJŠ odbor učiteľstvo biológie - chémie. Vyučoval na Gymnázium v Žiline, kde pochopil, že okrem vzdelania je potrebné odovzdať deťom viac - vieru. Preto vstúpil do rehole piaristov, ktorej charizma je vedenie detí k zbožnosti

a vzdelaniu. Pokračoval v štúdiách na Teologickej fakulte UK TI v Nitre a stal sa kňazom. Získal doktorát z biológie na Prírodovedeckej fakulte UKF v Nitre. Páter Juraj posledných osem rokov pôsobil v Nitre, kde vyučoval na piaristickom gymnázium. Rok študoval spiritualitu na Pápežskej lateránskej univerzite v Ríme.

Pán riaditeľ, ako si Vás, pôvodne kantora, pritiahol Boh ku kňazstvu?

Ako učiteľ i triedny učiteľ na Gymnázium v Žiline, som sa snažil dať čo najviac svojim žiakom. Chcel som ich viesť nielen k poznaniu, ale chcel som im dať viac. Túžil som, aby boli v živote spokojní a necítili sa prázdni. Práve vtedy som si uvedomil, že potrebujú poznať predovšetkým Ježiša Krista. Nič iné im to prázdne miesto v srdci, ktoré patrí jedine Bohu, nemôže naplniť. Toto poznanie bolo rozhodujúce v mojom živote na ceste ku kňazstvu.

Páter Juraj, čím vás sv. Jozef Kalazanský zaujal, keď ste sa rozhodli pre jeho spiritualitu?

Hľadal som takú rehoľu, ktorá sa zaoberá kresťanskou výchovou a vzdelávaním. Práve svätý Jozef Kalazanský založil rehoľu, ktorá má takúto charizmu.

Piaristi sú rád, ktorý má na starosti školy. Heslom piaristov je: „Zbožnosť a veda.“ Máme vychovávať deti k zbožnosti v kresťanskom duchu a vzdelávať ich tak, aby sa stali plnoprávnymi a konkurencieschopnými ľuďmi. Svätý Jozef Kalazanský založil prvú bezplatnú školu v Európe. Keď videl, ako sa v rímskych uliciach potulujú chudobné deti, ktorým jednoducho chýbalo vzdelanie a výchova, zvažil, že lepšie pomôže týmto deťom, keď im dá vzdelanie, ako almužnu. Vtedy, keď im dá vzdelanie, môžu si raz nájsť prácu a tá ich uživí.

Chcete sa ideou Jozefa Kalazanského zaoberať a praktizovať ju na tejto spojenej škole?

Svätý Jozef Kalazanský sa venoval najmä chudobným deťom. Ale ako napísal pápež Ján Pavol II. generálnemu pred-

stavenému rehole piaristov, že chudobných máme aj dnes medzi nami, piaristi sú potrební aj v tejto dobe. Pretože aj dnes sú medzi nami chudobní a to možno ani tak nie materiálne, ale aj duchovne chudobní, pretože sú mnohé deti, na ktorých rodičia nemajú čas, deti z neúplných rodín. Deti bez toho, aby im niekto ukázal cestu k Bohu, deti, ktoré sú stále smädné - duchovne chudobné, hľadajúce. A práve piaristické školy majú priviesť tých, ktorých im Boh zveril k nemu.

Aj učitelia na piaristickej škole sú formovaní?

Raz ročne chodíme s učiteľmi na duchovné cvičenia. Každý mesiac sa stretávame s pedagógmi, aj s ostatnými pracovníkmi školy, na duchovných obnovách. Modlíme sa aj v spoločstvách. Veď každý pedagóg na piaristickej škole, ak chce vychovávať a odovzdávať deťom nielen vedomosti, ale aj Ducha, musí byť najskôr sám ním naplnený.

Pán páter, v čom vidíte prínos v zlučenie týchto dvoch škôl?

Od septembra fungujeme ako piaristická spojená škola s dvomi organizačnými zložkami - základnou školou a gymnáziom. A vieme, že tieto dve školy pôsobili už roky pod jednou strechou. Už predtým tu bolo isté prepojenie medzi oboma školami. Ten prínos nevidím len v ekonomickej oblasti, veď stále nás vyzývajú, aby sme šetrili - v školstve nebolo nikdy veľa peňazí. Prínos vidím aj v duchovnej oblasti. Veď kde je jednota, tam vládne Boží Duch. Školy sa spojili, ale po pedagogickej stránke sa nezmenilo takmer nič - sú stále dve len v jednom - to je dnes moderné, nie?

Páter Juraj, čo chcete osobne priniesť pre učiteľov a študentov tejto školy?

Predovšetkým som kňaz, nielen riaditeľ.

Takže moja kňazská služba ma vedie, aby som všetkým v tejto škole prinášal radostné posolstvo evanjelia a milosť sviatostí. Teda Ježiša Krista, ktorý je prítomný vo svojom slove a Eucharistii. A samozrejme všetko to ovocie, ktoré máme od Božieho Ducha - pokoj, radosť, zhovievavosť, vzájomnú chápanosť a porozumenie .

Zmenil sa funkciou riaditeľa váš život?

Posledný rok som prežil v Ríme na študijnom pobyte. Moje štúdium bolo zamerané na spiritualitu, duchovné sprevádzanie. Aj sem, do Prievidze, som mal pôvodne prísť ako špirituál školy. Ale situácia sa tak vyvinula, že som bol poverený riadením tejto spojenej školy. A toto všetko prinieslo do môjho života veľké zmeny. Veľa povinností spojených s vedením školy a najmä administratívny pri spájaní oboch škôl. Aj keď po nežnej revolúcii bolo sľúbené, že bude tej byrokracie menej, opak je pravdou. Tie prvé mesiace boli ťažké. V súčasnosti sa to upokojilo a môžem sa venovať tomu, prečo sme tu - deťom!

Pomáha Vám svätý Juraj, váš patrón?

Svätý Juraj je bojovník. Je to veľký bojovník, väčšinou sa znázorňuje ako rytier na koni, ktorý bojuje s drakom - teda so zlom. Určite sa za mňa prihovára a bojuje.

Máte vôbec čas na oddych ?

Na oddych je toho času, samozrejme, menej. Mám veľmi rád prírodu a rád v nej oddychujem. Chodím na turistiku, jazdím na bicykli. V prírode sa veľa modlím.

Stretli ste sa v Ríme so Svätým Otcom?

Stretol som sa so Svätým Otcom niekoľkokrát. Pápež robí pravidelné audiencie pre pútnikov, ktorí prichádzajú do Sväté-

ho mesta. Najviac však na mňa zapôsobilo, keď sa stretol so všetkými rehoľníkmi Ríma. Pri tomto stretnutí sa mi podarilo dostať sa k Svätému Otcovi a podať si s ním ruku. Pocítil som ruku človeka, ktorý už má svoj vek. Vtedy som si uvedomil, že Cirkev musí byť naozaj v Božích rukách, lebo ľudské sily by na také niečo nestačili.

Aká je vaša príprava na advent na škole?

V našej škole prežívame celý liturgický rok. Advent tradične začíname požehnaním adventných vencov v školskej kaplnke. Tento rok pripravujem v školskom rozhlase na začiatku vyučovania adventné úvahy. Každý týždeň máme v škole svätú omšu, priestor na duchovné rozhovory, na duchovné vedenie, na svätú spoveď. Ja osobne mám advent veľmi rád, pretože to je čas stíšenia a radostného očakávania. Väčšinou

v tento čas meditujem a pripravujem duchovné obnovy a duchovné cvičenia, z ktorých čerpám celý rok.

A aké bude vaše Vianočné pranie pre našich čitateľov?

Prajem nám všetkým, aby sme tento predvianočný aj vianočný čas prežili spolu s Tým, ktorého vždy hľadáme v jasliach. Veď Vianoce sú práve o ňom – o dieťati menom Ježiš. Až vtedy, keď ho nebudeme obdivovať len v betlehemoch pod vianočnými stromčekmi, ale pustíme ho do svojich srdiec, až vtedy sa uskutoční ten vianočný zázrak. Až vtedy sa Ježiš narodí - a to v nás. Až s Ježišom v srdci môžeme prežiť tie najkrajšie Vianoce i celý náš život.

Za rozhovor ďakujú S.M. Timotea, FDC
a Anka G.V

DNES NA SLOVÍČKO S MGR. DANIELOM MARKOVIČOM, KAPLÁNOM V PRIEVIDZI

Ako druhé dieťa sa narodil rodičom Oľge a Alfonzovi Markovičovým 21. 3. 1978 syn Daniel. Najskôr bývali v dedinke Udiča pri Považskej Bystrici. Neskôr bývali v Púchove, kde vychodil ZŠ. Potom pokračoval na Strednej stavebnej priemyslovke v Žiline. Neskôr pracoval a po základnej vojenskej službe nastúpil do kňazského seminára v Badine. Doma boli traja súrodenci. Sestra Martina a brat Branislav, ktorý teraz pôsobí ako kaplán v Handlovej. Daniel sa rád túla horami, po turistických

chodníčkoch, snaží sa vystúpiť na vrcholce hôr. Teší sa na prácu s ľuďmi v Prievidzi, tiež na prácu s mládežou, ministrantmi. Hovorí: „Práca s deťmi je obohacujúca pre obidve strany. To, čo dáme do detí, to sa nám stonásobne vracia naspäť.“

Pán kaplán Daniel, zrelo to vo vás od mala, stat' sa kňazom?

Aby som bol úprimný, ani som sa na to nejako zvlášť od detstva nepripravoval. Pomaly to vo mne zrelo. Boh si to tak nenápadne do mňa zasieval už pri futbale, hokeji, volejbale, či pri učení a tiež pri stretnutiach s kňazmi. Nebyť kňazov, asi by som bol ťažko tam, kde teraz. Som vďačný rodičom, že nám, deťom, odovzdali vieru a dôverovali nám doma. Ale keď som povedal, že pôjdem za kňaza môjmu bratrancovi, vyrazilo mu to dych. Že už počul všeličo, ale taký „galgan“ ako som ja, to ešte nepočul aby bol kňazom. Vo farskom spoločenstve sme mali skupinu ministrantov, spoločne sme hrávali futbal, športovali, chodili na výlety, do táborov s deťmi, na turistické výstupy. Mons. Štefan Palkovič t.č už je u Pána, stál pri nás v dobrých i zlých chvíľach. Čo som dostal od kňazov ako investíciu, teraz sa snažím vrátiť mládeži. Krátko predtým, ako si ho Boh vzal k sebe mi povedal, že za štyridsať rokov kňazstva nebanuje ani jeden deň, že bol kňazom a považuje ich za najšťastnejšie a najkrajšie chvíle svojho života.

Váš brat Branislav šiel vo vašich stopách?

Je to úsmevné. Ja som sa hlásil za kňaza skôr, no akosi ma hneď neprijali. Tak som robil na stavbe a po viacerých životných skúškach som bol prijatý. No Braňa prijali hneď po ukončení Piaristického Gymnázia v Trenčíne. Po kňazskej vysviacke bola moja prvá kapláňka v Kláštore pod Znievom.

Pridržate sa svojho životného kréda?

Snažím sa žiť to Pavlovské- *Pre všetkých som sa stal veľkým*. Pre veľkých chcem byť veľký, pre malých zase malý. Chcem ukazovať cestu za Kristom aj

keď je to v tejto modernej dobe zložité, ale aktuálne.

Čo vás zaujalo na pápežovi Benediktovi XVI?

Je to hlavne jeho encyklika *Deus Caritas est*. Ešte ako kardinála som ho mal veľmi rád. Vnímam ho ako človeka, ktorý veľmi stroho, presne pomenuje veci a ide priamo bez akýchkoľvek okolností. Najviac ma oslovilo: *...mať Boha ako osobu, s ktorou vstupujem do vzťahu, ako osobu, ktorá ma do tohto vzťahu pozýva*. Táto encyklika mi vyrazila dych.

Ktoré vlastnosti ste si priniesli do kňazstva od pápeža Jána Pavla II?

Jeho ľudskosť. To, že videl v každom človeku Krista a hľadal ho v stvoreniach. Prijímal ľudí takých, akí sú.

Blížia sa Vianoce, prežívali ste ich doma nejako mimoriadne?

Úplne rovnako, ako každá iná rodina. Na Štedrý deň dopoludnia sem tam nerozviza s ozdobovaním stromčeka. Každý sme mali svoju ozdobu- snehuliaka, či Mikuláša na svojom konári, kde si kto určil a keď tak nebolo, bolo „ach jaj...“ Štedrá večera začala modlitbou a čítaním o Kristovom narodení zo Svätého Písma.

Z čoho pozostávalo štedrovečerné menu?

Oplátky s medom, vianočná kapustnica, šalát, ryba, varené sušené ovocie. Mama rozkrojila jablko, každý musel z neho zjesť mesiačik. Otec všetko doprevádzal a pozeral svojím bedlivým okom, aby bolo tak, ako má byť. My sme mali za úlohu všetko zjesť. Sestra bola úžasná a tešila sa, že môže sama umývať riad. Po večeri sme chodili koledovať. Na Vianoce v roku 1995 som prvýkrát povedal našim o kňazstve pri štedrej večeri.

Viete sa dlhšie zastaviť pri jasliach Betlehemského Dieťaťa?

Každé Vianoce a nielen cez Vianoce. Pretože život s Bohom je podľa mňa neustála konverzia. Dennodenné uvedenie si kríža – lásky, ktorý si človek na seba berie, ale na druhej strane uvedenie si vyvolenosti, ktorú nám Boh ponúka.

My robievame v kostoloch veľmi pekné, krásne domčeky a jasličky. No keď si predstavíme skutočnú maštaľ, ako to opisuje evanjelista, tak vnímame prudký kontrast toho, čo všetko Boh podstúpil pre nás. Ako hlboko Boh klesá v ľudských očiach práve preto, aby mohol človeka priviesť a prinavrátiť k sebe a vrátiť mu jeho dôstojnosť. Všetko to urobil kvôli nám, svojmu stvoreniu. Aká veľká je jeho láska! Ako ľudia sme nepatrní a malí a predsa sme u neho jedineční, významní. Vďaka jeho príchodu a neskoršie smrti na kríži, sme všetci pre neho nenahraditeľní v mozaike spásy, v diele Božieho kráľovstva.

Cítite pomoc Panny Márie?

Panna Mária je žena, ktorá dokázala udržať najväčšie tajomstvá a povedať

ich v správnej chvíli. Vychovávala Krista v nazaretskom domčeku, kde susedia netušili, že medzi nimi je Boh. Pre Jozefa a Máriu bolo veľmi ťažké udržať také tajomstvo v sebe, neprerieknuť sa. Vedeli, že plnosť času nadíde niekedy inokedy. Mária s Jozefom všetko robili s vierou a dôverou. To je najväčším príkladom a vzorom pre mňa. Vedieť, že aj keď nerozumiem všetkému okolo seba, predsa je tu Nieкто, kto ma nepretžite sprevádza.

Tešíte sa na pastoráciu v Prievidzi?

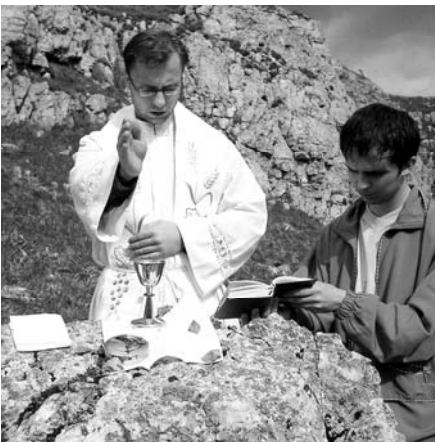
Zžívam sa so štýlom života ľudí a mládeže v tomto meste. Aj vyučovanie náboženstva som učil predtým všetky ročníky na základnej škole, teraz mám gymnazistov. Sú to iné otázky a to je dobré. Podstatné je, že sa mladí pýtajú. Teším sa z nich a som rád, že ma Prievidžania veľmi milo a úprimne privítali. S pánom dekanom bolo privítanie otcovské a skutočné privítanie kňazom, ktorý vie, čo žije a prečo je kňazom. Potešilo ma.

Aké je vaše vianočné želanie pre čitateľov?

Aby sme odložili svoje masky a boli takí, akých nás Boh stvoril. So všetkými chybami, starosťami, bolesťami aj radosťami. Aby sme sa vedeli prijať a odovzdať sa Bohu. Aby sme boli normálni a nehrali sa na niečo, čo nie sme. Všetko vložme do jasíel Božiemu Dieťaťu a prosíme, nech spomedzi nás vymizne divadlo pretvárek. Buďme úprimní voči sebe.

Prajem redakcii aj čitateľom Bartolomeja požehnané Vianoce.

Rozhovor pripravila Anka G.V.

Ak si, Boh, daj sa mi poznať

Keďže už nebolo miesto v autobuse, s pozdravom si prisadla k dievčine s knihou, kde bolo jediné miesto v prednej časti autobusu. Aj keď bolo skoré ráno, slnečné lúče sa začali pomaly vyťahovať spod zamračenej oblohy. Chvilami sa ostro do týkali viečok slečny, sediacej pri okne.

„Je krásne ráno“, snažila sa jej prihovoriť...

„Je!“ Odpovedala študentka a prižmurila oči pred slnkom, ktoré naberalo na intenzite. Autobus si to šinul zákrutami i do vrchu a cesta ubiehala k spokojnosti cestujúcich. Veď rozžiarené rána zvyknú nejednému z ľudí priniesť úľavu.

„Máme dnes spoločný dar slnko...“ Nedalo jej nepokračovať v chvále za konečne pekný čas.

„Asi tak.“ - zjemnila hlas

v objatí lúčov, ktoré jej ani nedovolili odpovedať inak. Radostná vrava a šum vôkol na sedadlách nebrali konca. Cestujúci pristupovali i odchádzali. Nálada z pekného rána sa usídlila aj vo vodičovi, ktorý si začal pohvizdovať.

„Cestujete ďaleko?“ dovolila sa opýtať pani.

„Ani nie. Za pár chvíľ som na mieste.“ Pootočila hlavu smerom k pýtajúcej sa, a tá vtedy zbadala, že sa dievčina pousmiala. „Som rada, že sa usmievate a prajem vám, nech vám Boh požehná celý tento deň.“

„Myslíte to vážne?“

„On žehná každému, to nemyslím, to viem.“

„Naozaj?“

„Pravdaže! On je Boh všetkých, len mu nechceme otvoriť srdce. Žijeme akoby bez duše, plní zbytočností a haraburdia. Veď pozrite z obloka, koľko nádhery je vôkol nás. To stvoril On. Je to dar, aj vy ste dar, ktorý On miluje.“

„Vážne, nás má všetkých rád?“

„Aj vy ste Jeho originál!“

„Ako inak? Jeho Matka, Panna Mária, nás ochraňuje, vo dne v noci. Dám vám z lásky jej zázračnú medailičku, ak chcete...“ Navrhla jej pani.

„Viete, ale, moji rodičia, sú pôvodom evanjelici.“

„No a čo? Boh miluje všetkých rovnako. Máme jeden ovčinec, ale narobili sme si veľa košiarov. A Ježiš nás skutočne má rád bez rozdielu a čaká na naše áno.“

„Mám dobrých rodičov, ale nežijú živú vieru.“ Odpovedala smutne.

Pani ju chcela tešiť za každú cenu. „Aj na vás čaká Ježiš... Pozrite na to slnko, sype zlato na všetkých, a rovnako ich teší. Neukrajuje z lúčov - tomu viac a tomu menej. On je trpezlivý - skutočná láska.“

V rýchllosti si dali telefónne čísla a adresu. Pani jej sľúbila poslať veľkú obrazovú Bibliu, ktorú dostala od pastora Pavla, zo Smokovca.

Pri vystupovaní stihla Vesna dodať, že v noci vrúčne prosila Boha, že ak existuje, aby sa jej dal nejaký poznať. Že chce v Neho naozaj uveriť...

A..G.V.

Aké boli vaše Vianoce detstva

Ľudia prežívajú príchod Betlehemskeho dieťaťa rôzne. Najdôležitejšia pre niektorých je polnočná svätá omša, podanie si rúk s blízkymi, odpustenie, darčeky. Sú to spoločné stretnutia rodičov, detí, ľudia sa zo sveta poschádzajú domov k rodinnému krhu. Za blikotu sviečky pri modlitbe, spoločnej štedrej večeri, chcú prežiť jednoducho sviatky lásky, pokoja a porozumenia. Veď v ten svätý večer sa má zrodiť Ježiš v každom srdci. Žijú aj svoje zvyky, prežívajú sviatky v radosť z Vianoc, obdarovávajú biednych, ujímajú sa opustených a chorých, potešia sa pohľadnicami, vinšujú si, pamätajú aj na misionárov za hranicami. Tiež na lekárov a sestričky pri ťažkých službách v nemocnici, na opustené deti. Dokonca niektorí mali doma zvyk, že si po štedrej večeri pod stôl nakládli ražnú slamu a uložili sa spať na slamu tak, ako dieťa Ježiš.

Mons. Ján Bednár, dekan

Pred Vianocami sme mali doma vždy veľké upratovanie. Dôkladne sme sa pripravovali na Vianočnú svätú spoveď. Na štedrý deň sme pomáhali otcovi so stromčekom, mame pri upratovaní, vareaní, pri všetkom, čo bolo treba dokončiť. O 17.00 zvonili zvony vo farskom kostole doma v Kurime, pomodlili sme sa, otec nám zavínšoval. Pojedli sme, čo mama pripravila, najskôr oplátky s medom, opekance, kapustová polievka, ryba, ovocie. A potom sme šli pozrieť darčeky. Najviac sme sa tešili na šachový turnaj s otcom. Komu sa podarilo vyhrať nad otcom, bol veľký frajer. Potom sme šli na polnočnú svätú omšu.

Pavol Šiplak- kostolník

Náš pán prelát Andrej Marsina chodil po našej dedine a roznášal vianočky tým najchudobnejším. Vianočky kúpil v obchode a na Štedrý deň to sám roznášal po dedine a osadách. Ja som nosil tašky v rukách a všade som chodil s nimi. Ľudia sem tam pozvali do vnútra, boli duchovne bohatí, ale všade bola chudoba. Často sme ľudí našli kľáčať na zemi a pán prelát im dal požehnanie. Ľudia sa tešili a boli vďační aj za vianočku. Boli veľké snehy, aj sme sa ťažko brodili s pánom prelátom po tých lazoch. Ja som

s nimi chodil ako miništrant. Rodičov som mal veľmi dobrých a boli radi, že slúžim Bohu. Aj mne sa sem tam ušlo kúsok vianočky. Pred Vianocami som sa vozil s pánom prelátom aj na saniach ťahaných koňmi, keď bolo treba ísť spovedať. My sme mali vždy doma dobré Vianoce. Najskôr sa varila Vilija- to boli sušené slivky, hrach a zemiaky bez zápražky, to sa všetko uvarilo dohromady. Potom sme mali kyslú kapustnicu, zemiaky s mliekom, väčšinou škubánky a makové pagáče. Ryba temer nebývala. Pomodlili sme sa, dali sme si oblátky s medom, jablčko, orechy. Mama nám dala všetkým krížik na čelo. Stromček sme mali na dubovom stole. Darčeky boli ako napr. zabalené jablčko, hrušky alebo sušené ovocie. Tiež som dostal aj ponožky a galoše. Veľmi som sa z nich potešil a ďakoval. Na roráty som chodil dva km pešo do kostola. O piatej ráno, za tmy, som vyrážal z domu pešo, sám a veľmi rád som bežal opreteký v snehu. Potom som už šiel rovno do školy. Mal som radosť, že mi doma nabalili desiatu, zvyčajne chleba so sadlom. Na obed som chodil zvoniť do kostola. Keď som sa vrátil domov zo školy, bolo doma veľa roboty. Pomáhal som, učil som sa až večer keď zostal čas.

Bohatstvo Vianoc v rodine Trungelovcov

Otec František, mama Margita. A nádherných päť detí, ktoré sa im narodili v priebehu piatich rokov. Najstaršia Michalka, je už na prahu dospelosti, blíži sa jej osemnásť rok, Ferko má šesnásť rokov, Terezka pätnásť, dvojčičky Monika a Tomáško dovърšili trinásť rok. Štyria z nich chodia do Piaristickej sporej školy. Najstaršia navštevuje Obchodnú akadémiu. Táto vzácna rodinka rozdáva lásku k blížnemu plným priehřtím. Ako aj mnohí z nás. Vlastne, malého Ježiša vidia a vnímajú cez svoje deti. Rozmer ich lásky sa čím ďalej, tým viac zväčšuje a rozvíja sa. Vedia, že Ježiš je nonstop pri nich a sú mu za to nesmierne vďační. Bohu vďačia aj za všetkých lekárov, sestričky a dobrodincoy, ktorí akokoľvek pomáhajú ľuďom lásky k blížnemu - či už finančne alebo duchovne. Bývajú v prievidzskom paneľáku.

Je dobre, že si ukrojili zo svojho drahocenného času aj pre nás. Sú v neustálom kolotoči - starostlivosti o svoje ratolesti. Prečo? Tri z ich piatich detí žijú s diagnózou cystická fibróza (CF). Ich mamička Margita sa stala členkou Správnej rady Klubu CF. Takto obetavý otec s mamkou, sa 24 hodín delia na rovnaké lúče lásky, nielen k svojim deťom, ale aj k druhým nevyliciteľne chorým s touto diagnózou.

Čím sú odlišné Vaše sviatočné dni od iných rodín?

Tak, ako rehabilitujeme tri naše deti s cystickou fibrózou počas celého roka, funguje to aj cez sviatočné dni. Majú veľmi prísny liečebný režim, od ktorého nie sú ušetrené ani cez sviatky. To, čo prežívame s manželom a deťmi pred

Vianocami, cez sviatky i po nich, je podobné, ako aj v iných rodinách. Len s tým rozdielom, že tri z našich piatich, krásnych detí, navonok zdravých, sú nevyliciteľne choré. Tým, že sme veriaci, snažíme sa rozvíjať lásku Betlehenského Dieťaťa v tomto duchu po celý rok. Náš život je ťažší, náročnejší. Liečebný režim detí sa musí dodržiavať stále. Pred sviatkami i po nich, určite je to trošku iná atmosféra, ako u zdravých detí. O to viac ďakujeme dieťaťu Ježiš pri jasliach za silu, že to zvládame, že nás zdvíha zo zeme, keď upadáme, že nás drží a posilňuje cez tie naše ratolesti.

Praktizujete doma vianočné zvyky z detstva?

S manželom pochádzame z okresu Nové Zámky z dediniek Veľká Maňa a Kmeťovo. Tam je zaužívaný zvyk, že darčeky nosí Ježiško a prinesie ich v noci. Čiže na Štedrý deň sa deti zobudia a už ráno sú obdarované. Hneď od rána je slávnostná, vianočná atmosféra. Keď boli deti malé, v noci sme potajomky zdobili stromček, lebo Ježiško v noci nosil aj darčeky pod stromček. Deti odrástli, tak stromček vyzdobia už vopred. V noci si nastavujú budíky, lebo každý každého chce obdarovať. Každý ide sám pod ten stromček, aby ho ten druhý nevidel. Takže obdarujú sa nielen rodičia, ale i deti rodičov a súrodenci navzájom.

Štedrý večer u vás, je teda naozaj štedrým...

Po modlitbe na začiatku štedrej večere, máme ovocie, oblátky s medom, sladkú fazuľovú polievku s hřibmi, vypražanú rybu. Keďže bývame v Prievidzi a nemáme tu žiadne príbuzenstvo, pozý-

vame si vždy niekoho ku stolu ako hosť. Teraz ku nám chodí manželov otec, keďže už je sám. Predtým k nám chodil priateľ. Veľmi si vážime od neho darček sošku Svätej rodiny. Po večeri si deti pripravia program, čo sa naučili v škole i doma, básne, koledy, scénky a spoločne sa radujeme pri stromčeku až do polnočnej svätej omše.

Po štedrom dni, ak sú deti zdravé, odchádzame k rodičom. Moji rodičia majú štrnásť vnúčat, pochádzam z piatich detí. Všetci sa tam spoločne zídeme, moja i manželova rodina.

Ako zvládáte Váš život?

Obaja sme doma, poskytujeme špecifickú starostlivosť našim deťom vďaka príspevku za opatrovanie. Uvidíme, aká bude situácia ďalej, dnes je to tak. Iné riešenie nie je, keď chceme deťom predĺžiť život a pomôcť im, aby ho prežili čo najšťastnejšie. Ja som zdravotná sestra, manžel má ukončené gymnázium a bol aktívny športovec. Keď sme sa brali s manželom, povedali sme si, že chceme mať tri deti. Pán Boh to tak zariadil, že sme mali aj dvojčiky. Cystickú fibrózu má najstaršia dcérka, potom druhý syn a jedno z dvojčiat. Zázračné na tom je, ako nám utrpenie - lásku, Pán Boh dával po kúskoch. Nechal nás, aby sme prijali tých päť detí a až potom, keď najstaršie malo 8, ďalšie 7 a 3 a pol roka, sa zistilo, že trpia genetickým ochorením. Ďakujem

Pánu Bohu, že sa to udialo až vtedy. Obyčajne, keď sa zistí, že dieťa je postihnuté, rodičia sa boja mať ďalšie dieťa. Zo začiatku sa nám to zdalo nezvládateľné. Manžel mi je nenahraditeľnou oporou vo všetkom. Vzájomne sa dopĺňame. Niekedy má viac síl Ferko, inokedy ja.

Je častým ochorením cystická fibróza?

Cystická fibróza je závažné genetické ochorenie, ktoré zhoršuje kvalitu života a predčasne ho skracuje. CF nie je nákazlivá, je to dedičné ochorenie, s ktorým sa človek narodí, Na Slovensku žije 400 detí a mladých ľudí s CF.

Každý 25-ty človek v populácii je nosič génu CF. Aby sa narodilo dieťa s CF, musia byť obaja rodičia nosičmi tohto génu. Všetky deti s častými dýchacími či tráviacimi problémami by mali prejsť tzv. potný testom, z ktorého sa určí množstvo soli v pote. Tento test pomerne spoľahlivo stanoví diagnózu cystická fibróza.

CF je charakteristická tvorbou veľmi hustého hlienu v pľúcach a tráviacom trakte.

Hustý hlien pľúca upcháva, preto deti tri až päť krát denne inhalujú lieky na rozpustenie hlienov. Je veľmi dôležité, aby tieto hlieny vykašľali, lebo inak sa pľúca upchávajú, tvoria sa tam zápaly až nenapraviteľné zmeny. K tomu im pomáhajú rôzne pomôcky ako PEP maska, Flutter, RC-cornet a hlavne moje a manželove ruky.

Bývajú obdobia, keď im vystúpi akútny problém, vtedy potrebujú intravenózne preliečenia, hoci aj pred Vianocami v nemocnici. Potom je to náročnejšie na psychiku. Každé tri mesiace dostávajú preventívne dvojtýždňové antibiotické kúry do žily. Som vdáčna lekárom MUDr. Judíny, MUDr. Pilarovej a MUDr. Šefčíkovej, že môžu dostávať infúzie ambulantne, lebo predtým strávil deti veľa času v nemocnici v Bratislave.

Centrá na liečbu CF sú v Bratislave, Banskej Bystrici a v Košiciach. Keď nastane problém, vezieme deti do týchto miest. Cez prázdniny chodia na rehabilitačný pobyt do Dolného Smokovca - Šrobárovho ústavu.

Boli u vás otázky: „Pane Bože, prečo práve my?“

Zo začiatku boli. Pýtala som sa: „Pane, za čo je to?“ Týmto všetkým, sme dospeli k živej viere. Boli sme veriaci, ale viera bola asi povrchnejšia.

Slová vd'aky Betlehenskému Dieťaťu a Svätej rodine

Chceli by sme znovu a znovu poďakovať Ježišovi za naše deti, za jeho nemiernu lásku, že nám pomáha niesť náš kríž cez dobrých a chápaných lekárov, učiteľov, kňazov, priateľov, príbuzných a dobrodinco - cez všetkých dobrých ľudí. Ďakujeme vám za lásku !

PS: Keďže pri rozhovore bola aj dcérka Monika, s rozziarenými očami na otázku redakcie odpovedala: „Veľmi ďakujem mojim rodičom za ich starostlivosť.“

Klub cystickej fibrózy organizuje verejnú zbierku na podporu liečby cystickej fibrózy pre sociálne slabé rodiny

č. účtu: 2227969157/0200.

Za úprimnosť ďakujeme celej rodine Trungelovcov
Pripravili: Anka G. st.
a Anka Gálová ml.

Pane, zverujem sa do tvojich rúk.

Zaplav mňa i moju rodinu svojou

nekonečnou láskou,

milosrdenstvom,

milosťou a mocou.

Otče, príď kráľovstvo

a tvoja vôľa nech sa stane

v mojom srdci i na celej zemi.

Bez Boha na svete

Ba, ani nezbadali, kam sa tá zima podela, len keď už prišla jar. Tento rok sa Martinko tej skorej jari akosi veľmi netešil, jednak pre školu, ale aj preto, že už nebude môcť chodiť do kostola.

Ach, keď prvý raz v jeseni do neho vstúpil a do poslednej lavice si sadol, ani nevedel kam má pozrieť. Bola práve pamiatka posvätenia chrámu a poďakovanie za úrodu. V lustrach i na oltári horeli sviece, organ zvučal, ľudia spievali. Pán farár kázal, že boli raz také časy, keď sa ľudia nesmeli schádzať, aby Bohu slúžili a čítali si Slovo Božie. Potom im ale prišlo povolenie, aby si tento chrám postavili. Však sa veru patrilo poďakovať, lebo hoc i Boh bol všade a všade ľudí videl a počul, ale predsa len ako to bolo dobre, že mali taký spoločný dom, kde ich nikto nemýlil. Mohli Pánu Ježišovi všetko povedať, poďakovať sa aj poprosiť a mohli o Bohu všetko počuť. Potom pripomínal pán farár, ako Boh toho roku ľuďom na poli a v záhradách požehnal. Martinko by bol najradšej nahlas prisvedčil, a keď po

kázni bola ofera, pretože si myslel, že to ľudia z vdáčnosti obetujú Bohu, vysypal všetky svoje grajciare z mešteka, i keď si mali ešte za ne všeličo kúpiť.

Od tých čias nevynechal ani jednu nedeľu. Ale na pavlače medzi chlapcov ísť nechcel. Videl bol s hrôzou, ako sa tam sácali, ruvali a šušotali. Radšej si aj s Joženkom sadol na žobrácku lavicu pod pavlače, tam ich nikto nemýlil. S pokojom mohli počúvať pána farára, ako kázal a modlil sa. Keď spievali niektorú známu pieseň, spieval najprv späť. Neskôr už aj z Joženkovy knižky. Neraz sa ženy obzerali na Martinka. Mal vám hlas ako zvonček - ba ako tá muzika v tých horách - taký pekný a čistý. A spieval Bohu z celej duše.

Radosť bolo pozrieť na chlapcov, keď takí čistí, usporiadaní poberali sa spolu do kostola a tichučko, ako sa na takom svätom mieste patrí, usadili sa na svojej lavičke. Budú ľuďom chýbať, keď prestanú chodiť.

Príbeh je z knihy **Bez Boha na svete**
od **Kristíny Royovej**,
vydalo vydavateľstvo **infiniti art**

Moje detstvo a najkrajšie Vianoce

Moje detstvo a najkrajšie Vianoce ?

S.M. Kazimíra, FDC

Všetky Vianoce boli požehnané a prežité v pokore a láske. Všade plno snehu, záveje .

Bola som tretia zo siedmich detí. Žili sme v chudobných domcoch na lazoch. Svietili sme petrolejovými lampami a pri nich sme sa modlili, učili, pracovali. Bola vojna, biedy nadostač. V rodinách žilo po šesť až sedem detí. Jedli sme viac menej kapustu a zemiaky. Obyčajne sa snažili ľudia vychovať si na lazoch kravku, aby bolo mlieko pre deti. Do kostola i do školy sa chodilo viac kilometrov peši. Kraj Valaskej Belej bol krásny, no ťažký.

Na štedrý večer sme mali najprv oplátky s medom, kapustu s hubami, ktoré sme si nazbierali. Maminka varili pupáčky s makom. Tiež narobili koláčov makových i tvarohových. Hlavne sme sa modlili. Otec natiahol hodiny na dvanásť hodinu v noci. My, deti, sme vyskočili z postele v košielkach a o pol noci sa maminka predmodlievali Anjel Pána a všetci sme sa spoločne modlili. Bolo to dojímavé.

Brat mal šesť týždňov, keď otec odchádzal do vojny. Otecko bol legionár a šesť rokov prežil v Ruskom zajatí na Sibíri. Žili sme spoločne aj s krivým dedkom. Rodina živorila, žila ako vede-

la. Boh bol vždy s nami. Keď sa vrátili otecko zo zajatia, brat už bol školák a nepoznal ich... Mama sa denne predmodlievali Náboženské výlevy. Základné modlitby: Otčenáš, Zdravas, Verím v Boha, Desatoro, Anjel Pána, sa v rodinách naučilo oveľa skôr, než išli deti do školy. Kňazi nás to nemuseli učiť. Bolo to samozrejmosťou a povinnosťou rodiča. Dieťa sa vedelo prežehnať skôr, než sa naučilo chodiť. V našom živote bola najdôležitejšia práca a modlitba.

Najkrajší zážitok z Vianoc?

S.M. Agáta, FDC

Každé Vianoce prežité v láske Boha sú nezabudnuteľné. Spomínam si na moje prvé Vianoce v Ríme v roku 2002. Generalát našej kongregácie v Ríme potreboval výpomoc a ja som tam vtedy slúžila. Práve prebiehalo stretnutie sestričiek z nášho generálneho domu. Niektoré z našich sestier išli na sv. omšu, ktorú slúžil sám pápež Ján Pavol II. Bol prvý sviatok vianočný. Ani to neviem opísať, čo nádherné som vtedy prežila za prítomnosti Božieho služobníka, nástupcu Petra, Jána Pavla II. Zo Sv. Otca vyžaroval pokoj a veľká sústredenosť pri slúžení sv. omše. Slúžil s takou vrúcnosťou, že bol úplne zjednotený s Kristom v láske i obeti. Bol to mimoriadne hlboký duchovný zážitok. A.G.

Pane, verím, že si všemohúci.

Daj mi milosť vyskúšať,

ako konáš v mojom živote,

aby som ťa mohol nasledovať

a stále chváliť.

Vianoce na okraji púšte

Na Spojenej piaristickej škole v Prievidzi navštevuje sextu a v triede ju volajú jednoducho Flórka. Päť rokov prežila Floriána Skorulská s rodičmi a sestrou v Saudskej Arábii v meste Yanbu, ktoré má približne 50 000 obyvateľov. Bola ochotná vyrozprávať nám svoje svedectvo.

Floriána, ako si sa dostala do Saudskej Arábie? Aký tam bol život s Bohom, so spolužiakmi i ľuďmi? Bola tam ťažká klíma? Zažili ste v zahraničí Vianoce?

Keď som bola tretiačka, môj otec Michal, odišiel pracovať do Saudskej Arábie. S otcom a s maminou sme vycestovali aj moja sestra Kristína a ja. Otec je učiteľ, pracoval tam na univerzite. Bývali sme medzi učiteľmi a ich rodinami. Mama robila v tamojšom mestečku v knižnici, no pôvodom je zdravotná sestra.

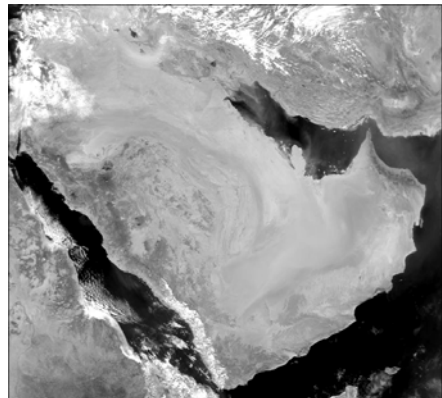
Traja katolícki kňazi na celú Arábiu

Na verejnosti sme nemohli vyznávať, že sme kresťania. Neboli tam žiadne naše kostoly, tak sme sa museli stretávať my, kresťania, vždy v určitých domoch raz do mesiaca. Na Saudskú Arábiu pripadali traja kňazi. Cestovali po určitých miestach, kde boli väčšie spoločenstvá kresťanov. Susedia vedeli, že sme kresťania, no mlčali. Aj za evanjelikmi chodil ich duchovný. Domáci vedeli aj o svätých omšiach, no neprezradili. Museli sme meniť domy na modlitby a sv. omše, aby náboženská polícia nezakročila. Prenášali sme stoličky z domu do domu, lebo nás bolo niekedy aj päťdesiat. Svätú omšu nám vysluhoval otec Ben v anglickom jazyku. Každý týždeň sme sa tam v Arábii stretávali, mali sme bohoslužbu slova, pri ktorej hrávala filipínska skupina kresťanov. Naše stretnutia boli veľmi radostné, tešili sme sa zo svätej omše

doslova ako malé deti. A keďže sme ako rodiny museli strieďať aj miesto stretnutí, nakoniec po stretnutiach každý rozbalil, čo priniesol. Bolo to vždy krásne agapé, ktoré trvalo jednu až dve hodiny. Pripadali sme si ako prví kresťania. Spomínali sme si aj na starkých v Kanade i na Slovensku. Stará mama cigel'ská mala ťažký život, musela sa starať o rodinu sama, pretože jej cez vojnu zabili otca. Náš starký Peter, je organistom v Cigli.

Vzťahy so spolužiakmi a ostatnými

Nedá sa porovnať život u nás na Slovensku a tamojší spôsob. Bolo to úplne odlišné. Vážim si túto Spojenú piaristic-kú školu pre možnosti, ktoré tu máme a najhlavnejšie pre duchovno. V Arábii bola obrovská súkromná škola. Boli tam bazény, futbalové ihriská, množstvo kvetov. Hoci tam to bolo moderné a možno menej duchovné, vzťahy medzi ľuďmi však boli úžasné. Nemôžem povedať, že by som jedného človeka, či

spolužiakov nemala rada. Keďže sme tam boli zahraniční študenti, museli sme a chceli sme držať spolu, pretože tá škola – to boli všetci úprimní priatelia. Boli sme tam jedna veľká, medzinárodná rodina. Nevytvárali sa tam medzi deťmi vlastné skupinky, aj keď sme boli tak rozdielni vierou i národnosťou. Mali sme sa ozaj radi a vážili sme si navzájom jeden druhého. Mali sme a máme priateľov z celého sveta. Bolo tam veľmi veľa náboženstiev, hinduisti, budhisti, mohamedáni, kresťania. Mala som tam kamarátku, ktorá ma učila jej jazyk urdu, ktorým sa rozpráva v Indii. Tu, v našej triede máme tiež dobrý kolektív, z čoho mám radosť. V Arábii bol na škole americký spôsob výučby. Projekty, skúšanie formou testov, kládol sa dôraz na logiku. Všetko bolo iné.

Stromy v púšti

Bolo tam veľmi teplo. Asi trikrát do roka pršalo. Keďže Arábia je ropnou krajinou, majú finančné prostriedky, aby si zabezpečili premeniť púšť na oázu stromov, zelene a kvetov. Bola to rafinéria - ropné mestečko uprostred púšte. Chrípky a ani iné choroby sme

tam nezažili, pretože je to pri Červenom mori a vzduch je čistý.

Vianoce

My sme Vianoce v Arábii slávil o dva týždne dopredu, kvôli ockovi. A potom sme odišli na Slovensko domov a mali sme druhé Vianoce. Ocko sa narodil v Anglicku, vyrastal v Kanade. Starý otec bol z Poľska a nana /stará mama/ je z Anglicka. Pre ocina bolo hlavným vianočným jedlom morka a omáčka, ale už sa prispôbil rodinným zvykom. Spojili sme dvoje zvyky dohromady. V Arábii sme mali umelý vianočný stromček, rybu aj všetko ostatné sme mali ako aj tu. Pamätám si, že ocko si šiel po štedrej večeri zaplávať do mora, keďže sme bývali blízko Červeného mora, kde sú krásne koralové útesy. Chýbal sneh. Keď sme však prišli na prázdniny na Slovensko do Cigľa, postavili sme si v dedine najväčších snehuľiakov. Tichú noc sme tam spievali aj v anglickom jazyku.

Za svedectvo ďakujeme.

Anka Gálová,

Igor Gašparovič, Martin Arpáš

*Ježišu, je mi ťažké uveriť,
že ma tak veľmi miluješ.*

*Ohromuje ma to
a trochu sa bojím tomu uveriť.*

*Avšak chcem veriť,
lebo ty hovoríš, že je to pravda.*

*Ďakujem ti a chcem dnes
prijať tvoju lásku.*

PROGRAM A SV. OMŠE V PRIEVIDZI POČAS VIANOČNÝCH SVIATKOV 2006

KOSTOL	Sv. Bartolomeja	Mariánsky	Sv. Terézie	Piaristický
4. adventná NEDEĽA 24. 12. 2006 Štedrý večer	7.30 9.00 10.30 16.00 - vigília 22.00 - poľnočná 24.00 - poľnočná	9.00 24.00	8.00 10.00 16.00 - vigília 22.00 - poľnočná 24.00 - poľnočná	6.45 9.30 11.00 16.00 - vigília 24.00 - poľnočná
PONDELOK 25. 12. 2006 Narodenie Pána	7.30 9.00 10.30 15.00 - jaslič. pobož. 18.00	9.00	8.00 10.00 18.30	6.45 9.30 11.00
UTOROK 26. 12. 2006 Sv. Štefan	7.30 9.00 10.30 18.00	9.00	8.00 10.00 18.30	6.45 9.30 11.00
NEDEĽA 31. 12. 2006 Sv. Rodina Silvester	7.30 9.00 10.30 16.00 s pobož. 23.30 - pobož. s požeh. o 24.00	9.00 16.00 s pobož.	8.00 10.00 16.00 s pobož. 23.30 - pobož. s požeh. o 24.00	6.45 9.30 11.00 16.00 s pobož.
PONDELOK 1. 1. 2007 Slávnosť Bohoričky Panny Márie	7.30 9.00 10.30 18.00	9.00	8.00 10.00 18.30	6.45 9.30 11.00

FARSKÉ OZNAMY

- **Zapisovanie úmyslov sv. omši na prvý polrok 2007** bude v sobotu **9. 12. 2006** po **sv. omšiach**.

- Pred Vianocami budeme spovedať a udeľovať pomazanie nemocným pri sv. omši o **16.30** v pondelok **11. 12.** a v utorok **12. 12. 2006** vo farskom kostole.

- Veľmi ťažko chorých budeme doma spovedať a udelíme im sviatosť pomazania nemocných vo štvrtok **14. 12.** a v piatok **15. 12. 2006** doobeda od **8.00 – 12.00**. Preto Vás prosíme, aby ste čím viacerí mohli prísť priamo do farského kostola a nevládnych prosíme zapíšte v sakristii farského kostola v uvedených termínoch.

- **Spoločná sv. spoveď** pred Vianocami v Prievidzi bude na 3. adventnú nedeľu **17. 12. 2006** od **13.30 – 18.00**, potom od pondelka do piatku (**18. 12. – 22. 12.**) len vo farskom kostole od **9.00 – 12.00** a od **13.00 – 15.00** a v sobotu **23. 12. 2006** od **13.30 – 16.00**.

V dňoch **20. a 21. decembra 2006** (streda a štvrtok) bude prebiehať **zber vianočného trvanlivého pečiva** pre núdznych.

V čase od **7,00 do 15,00 hod.** ho môžete odovzdať v **Charite sv. Vincenta**, na Sládkovičovej ul. č. 5 v Prievidzi.

Od **15,00 do 18,00 hod.** v uvedených dňoch budeme pečivo preberať na **Rím. kat. farskom úrade** na Mariánskej ul. č. 4 v Prievidzi.

DOBRÁ NOVINA DO VAŠICH PRÍBYTKOV AJ TENTO ROK

eRko – Hnutie kresťanských spoločenstiev detí **už 12. rok** organizuje **vianočné koledovanie** spojené so zbierkou na misie. Ak chcete, aby koledníci s krátkym programom navštívili aj váš príbytok, nahláste v sakristiách kostolov po svätých omšiach. Prihlasovanie bude možné od **2. adventnej nedele (10. december) až do 23. decembra**. Koledníci vás navštívia **26. alebo 27. decembra** popoludní.

Deti, ktoré sa chcú zúčastniť koledovania a urobiť tak čosi pre svojich kamarátov v Afrike nech prídu v **sobotu 9. decembra o 15:00 do Trnky**.

LITURGICKÉ OKIENKO

3. december - 1. ADVENTNÁ NEDEĽA / rok „C“ /

Č1 - V tých dňoch a v tom čase dám Dávidovi vyklíčiť spravodlivý výhonok...

Jer 33, 14-16

R - K tebe, Pane, dvíham svoju dušu.

Ž 25, 4-14

Č2 - A Pán nech zveľadí a rozhojní vašu lásku navzájom.

1Sol 3, 12-4.2

Ev - Dávajte si pozor, aby vaše srdcia neotŕželi obžerstvom, opilstvom a starosťami o tento život, aby vás onen deň neprekvapil. Lebo príde ako osídlo na všetkých, čo bývajú na povrchu celej zeme. Preto bďte celý čas a modlite sa, aby ste mohli uniknúť všetkému tomu, čo má prísť a postaviť sa pred Syna človeka.

Lk 21, 25-28.34

8. december – NEPOŠKVRNENÉ POČATIE P. MÁRIE – prikázaný sviatok – piatok

Č1 - Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou.

Gn 3, 9-15. 20

R - Spievajte Pánovi pieseň novú, lebo vykonal veci zázračné.

Ž 98, 1-4

Č2 - On nás podľa dobrotivého rozhodnutia svojej vôle predurčil, aby sme sa stali jeho adoptovanými synmi...

Ef 1, 3-6. 11-12

Ev - Anjel prišiel k nej a povedal: „Zdravas, milosti plná, Pán s tebou.“ Ona sa nad jeho slovami zarazila a rozmýšľala... Anjel jej povedal: „Neboj sa, Mária, našla si milosť u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu meno Ježiš. Duch Svätý zostúpi na teba a moc Najvyššieho ťa zatieni. A preto aj dieťa bude sa volať svätým, bude to Boží Syn.“ Mária povedala: „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.“

Lk 1, 26-38

10. december – 2. ADVENTNÁ NEDEĽA

Č1 - Vyzleč, Jeruzalem, rúcho smútku a nešťastia...

Bar 5, 1-9

R - Veľké veci urobil s nami Pán a máme z toho radosť.

Ž 126, 1-6

Č2 - Boh mi je svedok, ako po vás všetkých túžim srdcom Krista Ježiša.

Flp 1, 4-6.8-11

Ev - Za veľkňazov Annáša a Kajfáša zaznel na púšti Boží hlas nad Jánom, synom Zachariáša. Chodil po celom okolí Jordána a hlásal krst pokánia na odpustenie hriechov, ako je napísané v knihe rečí proroka Izaiáša. „Pripravte cestu Pánovi, vyrovnajte mu chodníky! Každá dolina sa vyplní a každý vrch a kopec zníži... A každé telo uvidí Božiu spásu.“

Lk 3, 1-6

17. december - 3. ADVENTNÁ NEDEĽA

Č1 - Uprostred teba je Pán, tvoj Boh, spásonosný hrdina.

Sol 3, 14 – 18a

R - Plesajme a jasajme, lebo uprostred nás je Svätý Boh.

Ž-Iz 12, 2-6

Č2 - Ustavične sa radujte v Pánovi! Opakujem: Radujte sa!

Flp 4, 4-7

Ev - Zástupy sa ho opýtali: „Čo teda máme robiť?“ On im odpovedal: „Kto má dvoje šiat, nech dá tomu, čo nemá nijaké, a kto má jedlo, nech urobí podobne!“ Aj mýt-nici prišli, aby sa dali pokrstiť a hovorili mu: „Učiteľ, čo máme robiť?“ On im odpovedal: „Nevymáhajte viac, ako vám určili!“ Ľud žil v očakávaní a všetci si o Jánovi v duchu mysleli, že azda on je Mesiáš. Ale Júda dal odpoveď všetkým: „Ja vás krs-

tím vodou. No prichádza mocnejší, ako som ja. On vás bude krstiť Duchom Svätým a ohňom.“

Lk 3, 10-18

24. december – 4. ADVENTNÁ NEDEĽA

Č1 - A ty, Betlehem, Efrata, primalý si medzi tisícami Júdu. Mich 5, 1-4a

R - Bože, obnov nás, rozjasní svoju tvár a budeme spasení. Ž 80, 2-19

Č2 - Nechcel si obeť ani dar, ale dal si mi telo. Hebr 10, 5-10

Ev - V tých dňoch sa Mária vydala na cestu a ponáhľala sa do istého judejského mesta v hornatom kraji. Vošla do Zachariášovho domu a pozdravila Alžbetu. Len čo Alžbeta začula Máriin pozdrav, dieťa v jej lone sa zachcelo a Alžbetu naplnil Duch Svätý. Vtedy zvolala veľkým hlasom: „Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života. A blahosladená je tá, ktorá uverila, že sa splní, čo jej povedal Pán.“

Lk 1, 39-45

25. december – NARODENIE PÁNA – 9. prikázaný sviatok – pondelok

Č1 - Povedzte dcére Siona: Hľa, prichádza tvoja spása. Iz 62, 11-12

R - Dnes zažiarí nad nami svetlo, lebo sa nám narodil Pán. Ž 97, 1-12

Č2 - Spasil nás nie pre spravodlivé skutky, ktoré sme vykonali, ale zo svojho milosrdenstva. Tit 3, 4-7

Ev - Keď anjeli odišli od nich do neba, pastieri si povedali: „Poďme teda do Betlehema a pozrime, čo sa stalo, ako nám oznámil Pán.“ Poponáhľali sa a našli Máriu a Jozefa i dieťa uložené v jaslach. Keď ich videli, vyrozprávali, čo im bolo povedané o tomto dieťati. Ale Mária zachovávala všetky tieto slová vo svojom srdci a premýšľala o nich.

Lk 2, 15-20

31. december - Nedel'a SVATEJ RODINY JEŽIŠA, MÁRIE A JOZEFA

Č1 - Boh priznal úctu otcovi na synoch. Sir 3, 3-7.14-16

R - Blažení sú všetci, čo sa boja Pána a kráčajú po jeho cestách. Ž 128, 1-5

Č2 - Deti, poslúchajte rodičov vo všetkom, lebo je to milé Pánovi! Kol 3, 12-21

Ev - Keď sa dni slávnosti skončili a oni sa vracali domov, zostal chlapec Ježiš v Jeruzaleme, čo jeho rodičia nezbadali... Vrátili sa teda do Jeruzalema a tam ho hľadali. Sedel medzi učiteľmi, počúval ich a kládol im otázky... Potom sa s nimi vrátil do Nazareta a bol im poslušný. A Ježiš sa vzťahal v múdrosti, veku a v obľube u Boha i u ľudí.

Lk 2, 41-52

*Vďaka ti, Ježišu, za oslobodenie,
ktoré si mi dal. Ďakujem ti, že si trpel
za moju spásu. Oslobodil si ma
zo zajatia hriechu.*

*Priď, Pane, a odstráň vo mne
všetko, čo je proti tebe.
Napln ma svojou láskou.*

FARSKÁ KRONIKA OD 26. 10. 2005 DO 25. 11. 2006**Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali**

Daniela – Anna Komárová,
Vanesa Púčiková,
Simona Gašparovičová,

Monika Sányová,
Dorota Peniašková,
Natália Plevová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Ing. Ján Mäsiar, 78 r.
Ján Čičmanec, 55 r.
Štefánia Košíková, 97 r.
Eva Murgačová, 59 r.
Sidónia Šándorová, 71 r.
Anton Šmida, 85 r.
Jozefína Fráteková, 67 r.

Jakub Vážan 94 r.
Branislav Šramka, 35 r.
Štefánia Čentiková, 83 r.
Terézia Stolárová, 69 r.
Juraj Mokry, 84 r.
Jozef Leitman 19 r.
Mitto Mitev Kosev 86 r.

Odpočinutie večné daj
dušiam, Pane ...

4. 12. 2006 si pripomenieme 2. výročie úmrtia našej drahej mamičky
Anny Kuchárovej.

V srdciach Ťa stále máme, s láskou na Teba spomíname v modlitbách.
Dcéry Vlasta, Ružena a zať Peter s rodinami.

Dňa **13.12. 2006** si pri sv. omši o 6:00 hod pripomenieme
1. výročie odchodu do večnosti dražého manžela, otca, starého otca
Antona Juríka.

Dotýklo srdce, stíchol hlas, spomienky zostávajú v nás. Tí, ktorí ste ho poznali,
spomeňte si na neho v modlitbách. Manželka a deti s rodinami.
Ježišu, nebuď mu sudcom, ale láskavým Spasiteľom.

Dňa **31.12. 2006** uplynie rok,
čo nás opustila manželka, mamička, starká a prastarká
Božena Karpišová.

S úctou a láskou si na ňu spomínajú jej najbližší.

Foto: titulná a str.13, 23 - Mária Melicherčíková, str. 23 - Adrián Čechovič.
Ostatné - archívy prispievateľov. Grafika - zdroj internet.

BARTOLOMEJ – časopis prievdzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievdzi. www.farapd.sk e - mail: bartolomej@farapd.sk

Vychádza raz mesačne. Adresa: **Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievdza**, t. č.: 046 / 542 28 01.

Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk

Redaktori: A. Gálová, J. Balážová, A. Karaková, Alojz a Karol Vlčkovci, Náklady na tlač: cca 10,- Sk.

Tlač: **PATRIA L, spol. s. r. o. Prievdza**. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievdzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Dramatizácia života sv. Barbory 5. 11. 2006

Mladí Mladým 25. 11. 2006

*Pane Ježišu, obdar všetkých čitateľov
zdravím, radosťou a pokojom srdca.*

*Sprav si v nich svoj príbytok,
utešuj v bolestiach a buď istotou
v pochybnostiach. Dávaj im silu,
nech sú svedkami Tvojej čistej lásky
v rodinách, na pracovisku i vo svete.*

*Sprevádzaj ich kroky na ceste
do Tvojho nebeského kráľovstva,
ochraňuj a stále požehnávaj .*

Vyprosuje redakcia.

